

ACORD

ÎNTRE

GUVERNUL ROMÂNIEI

ȘI

GUVERNUL REPUBLICII KAZAHSTAN

PRIVIND PROMOVAREA ȘI PROTEJAREA

RECIPROCĂ A INVESTIȚIILOR

Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan, denumite în continuare „Părțile Contractante”,

Dorind să intensifice cooperarea economică în avantajul reciproc al ambelor state,

Intenționând să creeze și să mențină condiții favorabile pentru investițiile efectuate de investitorii unei Părți Contractante pe teritoriul celeilalte Părți Contractante,

Recunoscând că promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor în baza prezentului Acord va conduce la stimularea inițiativei în afaceri și va spori prosperitatea în ambele state,

Conștiente de necesitatea de a stabili un cadru juridic adecvat care să reglementeze și să garanteze promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor între ambele state,

au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1 DEFINIȚII

În sensul prezentului Acord:

(1) Termenul „investitor al unei Părți Contractante” se referă, în legătură cu fiecare Parte Contractantă, la următorii subiecți care efectuează investiții pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, în conformitate cu legislația națională a celei din urmă:

(a) persoane fizice care, în conformitate cu legislația națională a acelei Părți Contractante, sunt considerate a fi cetățeni ai statului său;

(b) persoane juridice, incluzând societăți comerciale, corporații, asociații de afaceri și alte organizații, care sunt constituite sau altfel organizate, în mod corespunzător, în conformitate cu legislația

națională a acelei Părți Contractante și care își au sediul precum și activitățile economice efective pe teritoriul aceleiași Părți Contractante.

(2) Termenul „investiție” va însemna orice fel de active investite de către investitorii unei Părți Contractante pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, în conformitate cu legislația națională a acesteia din urmă, și va include, în special, dar nu exclusiv:

(a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și alte drepturi reale, cum ar fi ipoteci, drepturi de retenție, gajuri;

(b) acțiuni, părți sociale sau orice alt fel de participare la societăți comerciale;

(c) drepturi de creanță sau orice alte drepturi privind prestații care au o valoare economică;

(d) drepturi de proprietate intelectuală cum sunt drepturi de autor, brevete, desene sau modele industriale, mărci de comerț sau de serviciu, nume comerciale, precum și know-how și fond comercial, și alte drepturi recunoscute de legislația națională a Părților Contractante;

(e) concesiuni de drept public, inclusiv concesiuni privind prospectarea, extracția sau exploatarea resurselor naturale, precum și alte drepturi acordate prin lege, prin contract sau prin hotărârea autorităților, în conformitate cu legislația națională a Părților Contractante.

Nicio modificare a formei în care sunt investite sau reinvestite activele nu va afecta caracterul lor de investiție.

(3) Termenul „venituri” înseamnă sumele produse de o investiție și include, în special, dar nu exclusiv, profituri, dividende, dobânzi, câștiguri de capital, redevențe, onorarii de management și asistență tehnică sau alte onorarii, indiferent de forma în care este plătit venitul.

(4) Termenul „teritoriul unei Părți Contractante” înseamnă:

- în ceea ce privește România, teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra

căroră România își exercită jurisdicția, respectiv drepturile suverane în concordanță cu propria sa legislație și dreptul internațional;

- în ceea ce privește Republica Kazahstan, teritoriul Republicii Kazahstan, în limitele frontierelor terestre, maritime și aeriene, incluzând teritoriul, apele, canalele interne și spațiul aerian de deasupra acestora asupra căroră Republica Kazahstan își exercită suveranitatea și jurisdicția, în concordanță cu propria sa legislație și dreptul internațional.

ARTICOLUL 2 PROMOVARE ȘI ADMITERE

(1) Fiecare Parte Contractantă va promova, pe cât posibil, pe teritoriul său, investițiile efectuate de către investitorii celeilalte Părți Contractante și va admite aceste investiții în conformitate cu legislația sa națională.

(2) Dacă o Parte Contractantă a admis o investiție efectuată pe teritoriul său de către investitori ai celeilalte Părți Contractante, ea va acorda, în conformitate cu legislația sa națională, autorizațiile necesare în legătură cu acea investiție, inclusiv autorizațiile pentru angajarea de personal străin cum ar fi personalul de conducere și tehnic, indiferent de cetățenie.

ARTICOLUL 3 PROTEJARE ȘI TRATAMENT

(1) Fără a aduce prejudicii măsurilor adoptate de Uniunea Europeană, fiecare Parte Contractantă va proteja pe teritoriul său investițiile efectuate, în conformitate cu legislația sa națională, de către investitorii celeilalte Părți Contractante și nu va afecta prin măsuri nerezonabile sau discriminatorii managementul, întreținerea, folosința, posesia, extinderea, vânzarea sau lichidarea acestor investiții. În special, fiecare Parte Contractantă sau autoritățile competente ale statului său vor emite autorizațiile necesare menționate la Articolul 2, alineatul (2) din prezentul Acord.

(2) Fiecare Parte Contractantă va asigura un tratament just și echitabil pe teritoriul său investițiilor efectuate de investitorii celeilalte Părți Contractante. Acest tratament nu va fi mai puțin favorabil decât cel

acordat de fiecare Parte Contractantă investițiilor efectuate pe teritoriul său de investitorii proprii, sau decât cel acordat de fiecare Parte Contractantă investițiilor efectuate pe teritoriul său de către investitorii oricărui stat terț, dacă acest din urmă tratament este mai favorabil.

(3) Prevederile acestui Acord referitoare la tratamentul nediscriminatoriu, tratamentul național și tratamentul națiunii celei mai favorizate nu se vor aplica avantajelor prezente sau viitoare acordate de oricare Parte Contractantă în virtutea apartenenței la, sau asocierii cu, o uniune vamală, economică sau monetară, o piață comună sau zonă de comerț liber, investitorilor proprii, investitorilor Statelor Membre ale unei astfel de uniuni, piețe comune sau zone de comerț liber, sau ai oricărui stat terț. Acest tratament nu se va referi nici la vreun avantaj pe care oricare Parte Contractantă îl acordă investitorilor unui stat terț în virtutea unui acord de evitare a dublei impuneri sau a altor acorduri pe bază de reciprocitate, referitoare la impozitare.

(4) Nici o prevedere din prezentul Acord nu va fi interpretată astfel încât:

(a) să împiedice oricare Parte Contractantă să adopte măsurile și acțiunile pe care le consideră necesare pentru protejarea intereselor esențiale de securitate;

(b) să împiedice oricare Parte Contractantă să adopte măsurile pe care le consideră necesare pentru menținerea ordinii publice, cu condiția ca aceste măsuri să nu fie aplicate astfel încât să constituie o formă de discriminare injustă sau arbitrară, ori o restricție ascunsă a investiției;

(c) să limiteze o Parte Contractantă în aplicarea măsurilor pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce îi revin în virtutea Cartei Națiunilor Unite cu privire la menținerea și reinstaurarea păcii și securității internaționale;

(d) să solicite unei Părți Contractante să furnizeze sau permită accesul la orice informație a cărei dezvăluire este contrară legislației naționale privind informațiile clasificate.

ARTICOLUL 4 TRANSFERUL LIBER

(1) Fără a aduce prejudicii măsurilor adoptate de Uniunea Europeană, fiecare Parte Contractantă pe teritoriul căreia s-au efectuat investiții de către investitorii celeilalte Părți Contractante va garanta acelor investitori transferul liber al plăților aferente acestor investiții,

după îndeplinirea tuturor obligațiilor fiscale, în special, dar nu exclusiv, al:

(a) capitalului și fondurilor suplimentare necesare pentru întreținerea și extinderea investiției;

(b) veniturilor;

(c) sumelor aferente împrumuturilor contractate sau altor obligații contractuale asumate pentru investiție;

(d) sumelor rezultate din vânzarea, înstrăinarea sau lichidarea totală sau parțială a unei investiții;

(e) oricărei despăgubiri datorată unui investitor în virtutea Articolului 5 al prezentului Acord.

(f) câștigurilor sau altor recompense acordate personalului angajat în străinătate, aferente investițiilor.

Transferurile se vor efectua fără restricții sau întârziere, în valută liber convertibilă, cu condiția ca toate obligațiile legale ce derivă din acestea să fie îndeplinite.

(2) Fără a încălca prevederilor alineatului (1) al acestui Articol, oricare Parte Contractantă poate, în circumstanțe economice și financiare excepționale, inclusiv în situația unor dificultăți serioase legate de balanța de plăți, să impună restricții de schimb valutar în conformitate cu legislația sa națională și potrivit Statutului Fondului Monetar Internațional.

(3) Dacă nu s-a convenit altfel cu investitorul, transferurile se vor efectua, în conformitate cu legislația națională în vigoare a Părții Contractante pe teritoriul căreia s-a efectuat investiția, la cursul de schimb aplicabil la data transferului.

(4)) Fără a încălca prevederile alineatelor (1) și (2), o Parte Contractantă poate împiedica un transfer prin aplicarea echitabilă, nediscriminatorie și de bună credință a legilor naționale ale statului său referitoare la:

(a) bancrută, insolvență sau protejarea drepturilor creditorilor;

(b) emisiunea, comercializarea sau tranzacționarea titlurilor de valoare;

(c) infracțiuni penale;

(d) rapoarte privind transferul valutei sau altor instrumente monetare;

(e) executarea hotărârilor pronunțate în cadrul procedurilor adjudicatorii.

ARTICOLUL 5 EXPROPRIERE

(1) Niciuna din Părțile Contractante nu va lua, direct sau indirect, măsuri de expropriere, naționalizare sau alte măsuri având aceeași natură sau același efect (denumite în continuare “expropriere”) împotriva investițiilor investitorilor celeilalte Părți Contractante, decât dacă măsurile sunt luate în interes public, pe o bază nediscriminatorie și în conformitate cu procedura prevăzută în legislația națională a acelei Părți Contractante, însoțite de prevederi pentru plata unei despăgubiri prompte, efective și adecvate.

(2) Despăgubirea va fi adecvată și efectivă și va corespunde valorii reale de piață pe care o are investiția la momentul exproprierii sau la momentul la care aceasta a devenit public cunoscută, oricare survine primul. Despăgubirea se va stabili în valută liber convertibilă și se va plăti fără restricție și întârziere. Din momentul exproprierii și până în momentul plății, quantumul despăgubirii va include dobânda cumulată calculată la rata comercială de referință a Părții Contractante pe teritoriul căreia au fost efectuate investițiile. Suma va fi stabilită în conformitate cu standardele generale de estimare.

(3) Un investitor al unei Părți Contractante care pretinde a fi afectat de expropriere de către celaltă Parte Contractantă va avea dreptul, în conformitate cu legislația Părții Contractante care expropriează, la o analiză a cazului său, inclusiv evaluarea investiției sale și plata despăgubirii în conformitate cu prevederile prezentului Articol, de către o autoritate judiciară sau altă autoritate independentă a celei din urmă Părți Contractante.

ARTICOLUL 6 DESPĂGUBIREA PIERDERILOR

Investitorii unei Părți Contractante ale căror investiții au suferit pierderi datorită războiului sau oricărui alt conflict armat, revoluției, stării de urgență sau rebeliunii, care au avut loc pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, vor beneficia, din partea acesteia din urmă, de un tratament în conformitate cu Articolul 3, alineatul (2) din acest Acord. Ei vor fi îndreptățiți, în toate cazurile, la despăgubiri.

ARTICOLUL 7 DOMENIUL DE APLICARE

Prezentul Acord se va aplica investițiilor de pe teritoriul unei Părți Contractante efectuate, în conformitate cu legislația națională a acesteia, de către investitori ai celeilalte Părți Contractante, fie anterior, fie după intrarea în vigoare a acestui Acord. Totuși, Acordul nu se va aplica în cazul diferendelor care au apărut înainte de intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL 8 ALTE OBLIGAȚII

(1) Dacă legislația națională a oricărei Părți Contractante îndreptățește investițiile investitorilor celeilalte Părți Contractante la un tratament mai favorabil decât cel prevăzut de prezentul Acord, respectiva legislație va prevala asupra acestui Acord, în măsura în care este mai favorabilă.

(2) Fiecare Parte Contractantă va respecta orice altă obligație pe care și-a asumat-o în legătură cu investițiile efectuate pe teritoriul statului său de către investitorii celeilalte Părți Contractante.

ARTICOLUL 9 PRINCIPIUL SUBROGĂRII

Dacă oricare Parte Contractantă sau agenția desemnată de ea face plăți unuia dintre investitorii săi pe baza unei garanții financiare împotriva riscurilor necomerciale acordate pentru o investiție de pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, aceasta din urmă va recunoaște, în virtutea principiului subrogării, transferul oricărui drept sau titlu al acestui investitor către prima Parte Contractantă sau către agenția desemnată de ea. Cealaltă Parte Contractantă va fi îndreptățită să deducă taxele și celelalte obligații cu caracter public datorate și plătibile de către investitor.

ARTICOLUL 10 TRANSPARENȚA

Fiecare Parte Contractantă va publica imediat, sau va face public cunoscute, pe orice altă cale, legile, reglementările, procedurile cuprinzând atât normele administrative cât și deciziile cu aplicare generală, precum și acordurile internaționale care pot avea legătură cu investițiile aparținând investitorului celeilalte Părți Contractante pe teritoriul primei Părți Contractante.

ARTICOLUL 11
SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR DINTRE
O PARTE CONTRACTANTĂ ȘI UN INVESTITOR AL
CELEILALTE PĂRȚI CONTRACTANTE

(1) Orice diferend între o Parte Contractantă și un investitor al celeilalte Părți Contractante, referitor la aplicarea prezentului Acord, va fi soluționat, pe cât posibil, prin consultări și negocieri.

(2) Dacă aceste consultări nu conduc la o soluție în termen de șase luni de la data cererii de soluționare, oricare din părțile aflate în diferend poate opta pentru supunerea diferendului spre soluționare la:

(a) instanța judecătorească competentă a statului Părții Contractante pe teritoriul căruia s-a efectuat investiția;

(b) Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor referitoare la Investiții (ICSID), înființat ca urmare a Convenției pentru Reglementarea Diferendelor referitoare la Investiții între State și Naționali ai altor State, încheiată la Washington la 18 martie 1965, atunci când ambele Părți Contractante sunt membre ale acestei Convenții ; sau

(c) un tribunal arbitral ad-hoc, care, dacă nu s-a convenit altfel între părțile la diferend, va fi constituit în conformitate cu Regulamentul de arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (UNCITRAL) .

(3) Fiecare Parte Contractantă consimte în mod necondiționat să supună diferendul, spre soluționare, arbitrajului internațional, în conformitate cu prevederile acestui Articol.

(4) Partea Contractantă care este parte la diferend nu va invoca niciodată, pe durata procedurilor de soluționare a diferendelor privind investițiile, ca apărare, imunitatea sa, sau faptul că investitorul a primit o

despăgubire în virtutea unui contract de asigurare care acoperă integral sau parțial paguba ori pierderea suferită.

(5) Orice procedură de arbitraj, potrivit prezentului Articol, se va desfășura, la solicitarea oricăreia din părțile aflate în diferend, în statul care este parte la Convenția privind Recunoașterea și Punerea în aplicare a Deciziilor Străine de Arbitraj, încheiată la New York la 10 iunie 1958 (în continuare - Convenția New York). În sensul Articolului 1 al Convenției New York diferendele supuse arbitrajului în conformitate cu acest Articol vor fi considerate ca decurgând din relații sau tranzacții comerciale.

(6) Hotărârea va fi obligatorie pentru părțile aflate în diferend. Fiecare Parte Contractantă va pune în aplicare hotărârea arbitrală pe teritoriul său în conformitate cu legislația națională a statului său.

ARTICOLUL 12

SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR DINTRE PĂRȚILE CONTRACTANTE

(1) Diferendele între Părțile Contractante privind interpretarea sau aplicarea prevederilor acestui Acord vor fi soluționate pe căi diplomatice.

(2) Dacă cele două Părți Contractante nu pot ajunge la o înțelegere în termen de șase luni de la apariția diferendului între ele, diferendul, la cererea oricărei Părți Contractante, va fi înaintat spre soluționare unui tribunal arbitral format din trei membri. Fiecare Parte Contractantă va numi un arbitru, iar cei doi arbitri vor numi un președinte care va fi cetățean al unui stat terț.

(3) Dacă una din Părțile Contractante nu și-a numit arbitrul și nu a dat curs invitației celeilalte Părți Contractante de a face această numire în termen de două luni, arbitrul va fi numit, la cererea acelei Părți Contractante, de către Președintele Curții Internaționale de Justiție.

(4) Dacă ambii arbitri nu pot ajunge la o înțelegere privind alegerea președintelui în termen de două luni după numirea lor, acesta din urmă va fi numit, la cererea oricărei Părți Contractante, de către Președintele Curții Internaționale de Justiție.

(5) Dacă, în cazurile specificate în alineatele (3) și (4) ale acestui Articol, Președintele Curții Internaționale de Justiție este împiedicat să

își exercite funcția respectivă sau dacă este cetățean al statului oricărei Părți Contractante, numirea se va face de către Vicepreședinte, iar dacă acesta din urmă este împiedicat să o facă sau dacă este cetățean al statului oricărei Părți Contractante, numirea se va face de către judecătorul cu cea mai înaltă funcție din cadrul Curții, care nu este cetățean al statului vreuneia din Părțile Contractante.

(6) Sub rezerva altor dispoziții ale Părților Contractante, tribunalul își va stabili propria procedură.

(7) Fiecare Parte Contractantă va suporta cheltuielile arbitralului pe care l-a numit și ale reprezentării sale în procedurile arbitrale. Cheltuielile pentru președinte și celelalte cheltuieli vor fi suportate în mod egal de către Părțile Contractante.

(8) Hotărârile tribunalului sunt definitive și obligatorii pentru fiecare Parte Contractantă.

ARTICOLUL 13 CONSULTARE ȘI AMENDARE

(1) Oricare dintre Părțile Contractante poate solicita desfășurarea de consultări pe marginea oricărui subiect ce are legătură cu acest Acord. Cealaltă Parte Contractantă va lua în considerare propunerea și va oferi o posibilitate corespunzătoare pentru desfășurarea consultărilor respective.

(2) Amendamentele la acest Acord, stabilite prin consimțământul reciproc al Părților Contractante, vor constitui parte integrantă a acestui Acord, vor face obiectul unor protocoale separate și vor intra în vigoare în conformitate cu procedurile prevăzute de prezentul Acord. În cazul evoluțiilor viitoare ale legislației Uniunii Europene care ar putea afecta prevederile acestui Acord, prezentul Acord va fi modificat, dacă este cazul, prin consimțământul reciproc al Părților Contractante, astfel încât să se asigure conformitatea prevederilor acestuia cu obligațiile României rezultate din statutul său de membru al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 14 INTRARE ÎN VIGOARE, DURATA ȘI EXPIRARE

(1) Prezentul Acord va intra în vigoare la data primirii, pe căi diplomatice, a ultimei notificări prin care Părțile Contractante își vor

comunica reciproc, în scris, îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestui Acord. Presentul Acord va rămâne în vigoare pe o perioadă inițială de zece ani. Dacă o notificare oficială de denunțare nu este transmisă, pe căi diplomatice, cu douăsprezece luni înainte de expirarea acestui termen, Acordul va fi considerat prelungit, în aceleași condiții, pentru noi perioade de zece ani.

(2) În cazul unei notificări scrise de denunțare a prezentului Acord, menționată la alineatul 1 al acestui Articol, prevederile Articolelor de la 1 la 11 vor continua să fie în vigoare pentru o perioadă de încă zece ani pentru investițiile efectuate înainte de primirea notificării oficiale.

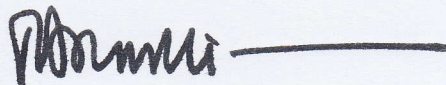
(3) În vederea respectării obligațiilor ce îi revin prin statutul său de membru al Uniunii Europene, dacă este necesar, România va avea dreptul de a denunța, unilateral, prezentul Acord. Acesta va înceta să se aplice la nouă luni după primirea notificării de denunțare.

(4) Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București, la 25 aprilie 1996, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului Acord.

Drept pentru care, subsemnații, pe deplin autorizați de către Guvernele lor, au semnat acest Acord.

Semnat la Astana, la *2 martie 2010*, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, kazahă, rusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru
Guvernul
României**

**Pentru
Guvernul
Republicii Kazahstan**

